

Grans ideals teixiren sa corona;
universal, esdevingué «romà»,
li va fer de bressol la vella Ausona,
li fa de tomba el cor de l'Empordà.

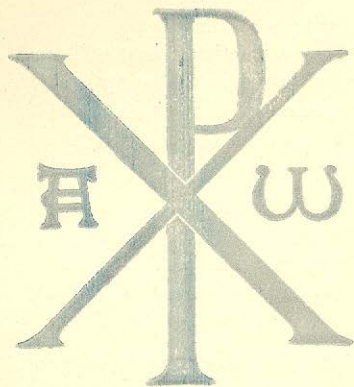
MIGUEL S. SALARICH.

Jo ja us he vist ombra i ressò
de llum ardent i veu d'ahir,
deambulant pel grat jardí
del vostre Vich, cercant el to
qui sap si d'una estrofa encesa
que us transportés a l'infantesa.
¿Potser cercàveu la fissura
que el verb d'ahir en la terra féu?

He meditat que el pensament s'atura
i esdevé idea oferta a Déu.

JOAN SUÑOL i GENÍS.

Manuel Brunet i Solà

ESCRIPTOR

Nat a Vich el dia 10 de juny de 1839,
morí a la ciutat de Figueres el dia 5
de gener de 1956 i fou sepultat a
Castelló d'Empúries la diada de
l'Epifania.

ELS AMICS QUE SENTIREN AMB ELL LES TRADICIONS VIGATANES S'OFERIREN EN EL SANT SACRIFICI DE LA MISSA PEL BÉ DE LA SEVA ÀNIMA, A L'ESGLÉSIA DE SANT JUST, DE VICH,
A 5 DE FEBRER DE 1956.

Ens deixàreu, just a l'hora
dels ensomnis infantils,
quan els Reis són a la vora
i esperem els dons humils.

Somniàveu l'opulència
dels goigs cèlics, triomfals,
i us garfia el pit l'ardència
per havê els dons immortals.

Fou l'adéu un batec d'ales
dintre els braços de la mort,
i es tornaren les nadales
plors i esglais sense conhort.

I ens sentíem la mà freda
sols d'estrènyer vostra mà,
i, en els ulls, el plor ens veda
de seguir-vos camí enllà.

Prô, en eterna Epifania,
investit amb llums d'estel,
conviureu en l'Establia
fent de patge al Rei del Cel.

JACINT COSTA, prev.

Demanava, com tots, Felicitat...
En apropar-se els Reis, va posà el plat,
i... ja té la suprema juguina.
Mentre ell juga, la sang ha plorat.
Faci's en tot la voluntat divina!

Fou la Plana de Vich a l'Empordà.
Pastor, una sirena el va cridar...
Un ausetà, un ibèric —que es torna grec d'Empúries.
La ploma del combat i l'ideal,
que no temia ni enemics ni fúries,
el feia universal.
I més universal, aquella flama,
foguejant cap amunt, sobre el crismó
de l'entranyable i místic anagrama
del Crist, del Redemptor.

Com Ell, fou signe humà —de contradicció.

La lletra de la sang i el pensament,
la tasca de la ploma feta espasa,
és fortuna que deixa en testament
al cor i al seny de casa.

La Mare ja té l'eina per record.
La lletra —sang i pensament— que deixa,
batega, lluita, bleixa;
la lucerna amb crismó de l'home fort
farà sempre claror...

¿Qui diu que és mort?

MIQUEL BOSCH i JOVER.

EN MANUEL BRUNET SOLÀ

ESCRITOR

Morí el dia 5 de gener del 1956 confortat amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica i fou sepultat a Castelló d'Empúries la diada de l'Epifania.

Tenia 66 anys.

Encomaneu-lo a Déu i guardeu aquest recordatori com a punt del llibre d'anar a missa

AL CEL ENS POGUEM VEURE!

PREGUEU A DÉU EN CARITAT

per

MANUEL BRUNET I SOLÀ

Morí a Figueres
el 5 de gener de 1956,
confortat amb els Sants Sagraments
i la Benedicció Apostòlica.

Rebé cristiana sepultura
a Castelló d'Empúries,
la diada de l'Epifania.

AL CEL EL PUGUEM VEURE

Greco

M. Prado